

॥ श्री ॥

अथ श्री त्रिविक्रमपंडिताचार्यसुत श्री नारायणपंडिताचार्यविरचितः

॥ श्री मध्वविजयः ॥

१०. दशमः सर्गः

सपदि समस्फुरत भृशं माधवगुणसाधकोऽथ मध्वरविः ।

भृगुकुलतिलकस्थानं तापकरः पापपांथानाम ॥ १०.१ ॥

दशमतिशिशयः कश्चित्शुभजनतायै कुतूहलनतायै ।

विविधसुवृत्तं वाक्यं काव्यमिवोचे सनायकस्तवकम ॥ १०.२ ॥

भुवनाद्भुतमध्वचेरिष्टं न वदेमापि सुरायुशा वयम ।

सकलं भलु किंतु किंचिदभ्यथ शुश्रूशुजनाय वर्ण्यते ॥ १०.३ ॥

कवचिद्दीश्वरदेवमेश भूपं जननं पांथजनंविधापयंतम ।

स्वमपि प्रतियोदयंतमूचे क्रियया नोऽकुशलान प्रबोधयेति ॥ १०.४ ॥

प्रकारं प्रकटीकर्तुम आरभ्य विरराम नो ।

महीयोमतिमाहात्म्याद् वैवश्येन जनन भलः ॥ १०.५ ॥

नानेनानेनानेनोनूनेन ननु नुज्ञाः ।

नानाना नो नूनं नानेनानूननाऽनुज्ञः ॥ १०.६ ॥

यमशेषभवप्रभवः स्मरतामसुजाब्धिरपैति न चित्रमिदम ।
मरुतीदृशि भांति हि यत्स्तवने यमशेषभवप्रभवः स्मरताः ॥ १०.७ ॥

संचरन्नंचनीयः कदाचिद् विभुः विष्णुपद्यास्तटं वैष्णवाग्रेसरः ।
प्रापदाप्तैर्निजैरेष शिष्यैर्वृतः त्यक्तविश्वप्लवं शात्रवातंकतः ॥ १०.८ ॥

ईमान स्वस्वपूर्वाश्रयानात्मवाक्यात् सलीलं दयालुः स मूलाश्रयात्मा ।
निषेद्धननादृत्य चानन्यलंघ्यां तदाऽत्याययत तां नदीं संसृतिं वा ॥
१०.९ ॥

वारयतवारयत वैरिसुहृदोऽमून मारयतमारयत पारगमनात् प्राक् ।
आपतत आलपत ईत्यवदद्दुच्यैः स त्वरकराजपुरुषानुचितवाचा ॥
१०.१० ॥

न ञसा ञले पतत साहसादहो न भयं हि वो बहुतयाऽबहोर्जनात् ।
भवतां पतिं क्षितिपतिं द्विदृक्षवः प्रतियाम केन कलहं चिडीर्षथ ॥ १०.११ ॥

वचसेत्यनेन स परान न्यरुणद् भुजगान नरेद्र ईव मंत्रबलात् ।
उदतारयत परिजनं मृतिभीसरितश्च देवसरितश्च समम ॥ १०.१२ ॥

निर्विकारचरितोऽपि परीतः झुरकिंकरसहस्रतयेन ।
स व्रजबुद्धलसम्भगदीशः सिंहराडिव सृगालसमूहे ॥ १०.१३ ॥

अप्रदंध्यवपुषं सुरासुरैः सिंहसंहननमेनमुन्नतम ।
प्राप्तमात्मनगरांतिकं नृपः प्रेक्ष्य सौधशिखरे स्थितोऽब्रवीत् ॥ १०.१४ ॥

रिपुनृपप्रशिधिप्रतिशंकया पथिकपाटनकर्मणि दीक्षितैः ।
सुमुष्म मे पुरुषैः परुषैः कथं यमभटैरिव नासि विहिंसितः ॥ १०.१५ ॥

अप्लवहेवनदीतरणं ते हंत कथं च चिडीर्षसि किं त्वम ।
तं निगदंतमितिप्रभृतीह स्माऽह महापुरुषोत्तमदासः ॥ १०.१६ ॥

योऽसौ देवो विश्वदीपः प्रदीप्तः कुर्मः सर्वं तत्परानुग्रहेण ।
यामस्तावत् तूर्णमाशामुदीचीम ष्ट्याद्यं तद्भाषया चित्रवाक्यम् ॥ १०.१७ ॥

गांभीर्यं धृतिमुरुवीर्यमार्यत्वात् तेजोऽग्र्यं गिरमपि देशकालयुक्ताम् ।
राजोऽस्य स्फुटमुपलब्धं विस्मितोऽस्मै राज्यार्धं सपदि समर्पयांबभूव ॥
१०.१८ ॥

दंडार्हबुद्धिविषयो नृपपूरुषाणां
राज्यार्हबुद्धिविषयोऽभवद्विद्यमेषः ।
नीतिं प्रकाशयितुमेव विपत्सु कार्यां गंतुं
प्रभुः प्रसन्नतोऽपि तथा व्यधात् सः ॥ १०.१९ ॥

कदाचिच्चोराणां निकरमवलोक्यात्पिततां

अवस्थाप्य स्वीयान् करगपटपिंडार्थमतिकृत ।
चरन्नेतेष्वेतानथ मिथ एहाघातयदहो
विभुः सम्मोक्ष प्राग विजय एव संशप्तकगणान् ॥ १०.२० ॥

अन्यत्र च योरान धन्यप्रवरोऽसौ शूरान शतसंभ्यान प्राप्तान्
स्वजिघांसून ।
अकेन तु शिष्येणाऽऽकृष्टकुठारान् निस्ताडितयूथ्यानद्रावयत द्राक ॥ १०.२१
॥

कवचिच्छिला च्छटाभ्रमादमुं ससंधमत्यजन ।
अवेक्ष्य दस्यवः पुनः कुतूहलात् तमानमन ॥ १०.२२ ॥

सत्योच्छेदे सेच्छापातं व्याघ्राकारं दैत्यव्याघ्रम ।
प्राणैयाद्रेः प्रांते प्राज्ञः पाणोर्लीलालेशेनाऽऽउच्यत ॥ १०.२३ ॥

प्राप स नारायणतः शुद्धशिलात्मप्रतिमाः ।
यासु स पद्मासहितो द्योष्यहितः सन्निहितः ॥ १०.२४ ॥

पाराशर्यः परतत्त्वप्रसिद्ध्यै तात्पर्यार्थं परमं भारतस्य ।
व्यक्तं वक्तुं नियुनक्ति स्म साक्षाद् अनेन धन्यं भुवने मन्यमानः ॥
१०.२५ ॥

तीर्थेषु तीर्थेषु च सौभ्यतीर्थः क्षेत्रेषु च क्षेत्रविदां वरिष्ठः ।

गोविंदमाबंध सहानुगोऽगाढ गंगां पुनस्तुंगतरंगमालाम ॥ १०.२५ ॥

प्लवैरपेतामवलोक्य सिंधुं सरोजबंधुं च तदाऽऽप्तसिंधुम
तटे निषण्णानघिकं विषण्णान निरीक्ष्य शिष्यानतरत स अेताम ॥
१०.२७ ॥

न वानरेंद्रस्य विलंघिताब्धेः न वा नरेंद्रस्य विहर्तुरस्याम ।
धमेऽस्मरंस्तद्वपुषोऽन्यथाऽस्य शक्तस्य शंक्येत विपत कथं तैः ॥
१०.२८ ॥

जगत्प्रदीपायितगोगणाढ्ये द्विवाकरे मध्वद्विवाकरे च ।
अव्यक्तरूपे श्रियमत्यजन द्राक् सहांबुजैस्तन्नयनांबुजानि ॥ १०.२९ ॥

पदं पशोर्वा विनतातनूजः तीर्त्वा नदीं तावददीनसत्त्वः ।
अनार्द्रवासाः स कुतूहलार्द्रैः नृदेवभूदेवमुभ्यर्चवंदे ॥ १०.३० ॥

भीतैररातेरतिमात्रमत्र नतारकैरप्यथ तारकैः सः ।
स्वतेजसा विस्मितभूपनुज्ञैः प्लवेन शिष्यान निरतारयत ताम ॥ १०.३१
॥

विशंकटं स्वस्तटिनीतटं ते दीपप्रदीप्तं जनताभिपूर्जम ।
संयोदयत्पंडितमंऽलाढ्यं नाथावलोकोत कृदोऽभ्यपश्यन ॥ १०.३२ ॥

आम्नायमाम्नायविदां विदग्धं सत्मावभेदं प्रवदंतमत्र ।
द्वैव्यां सत्मायामिव पद्मयोनिं प्रैक्षंत साक्षात् सुभतीर्थमेते ॥ १०.३३ ॥

प्राप्तस्ततो हस्तिनराजधानीं मासानुवासेह स वासयोग्यान् ।
महांतरेऽनंतगुणांतरः सन् अकांतदेशे सरितोऽसमीपे ॥ १०.३४ ॥

भित्त्वा भुवं देवनदी जगाम शाभाविशेषेण निषेवितुं तम ।
वाणी च यत्प्रेष्यतया कृतार्था शिवाद्विवंधा न तदत्र चित्रम् ॥ १०.३५ ॥

गुरुप्रबर्हस्य पदारविंदं विदूरतः सा प्रशनाम मूर्ता ।
औदार्यसौंदर्यतनुं तनुं तां आलक्ष्य शिष्यैरतिविस्मितं तैः ॥ १०.३६ ॥

तेनोपयातेन कदाचनाथ वाराणसीं पापनिवारणेन ।
अवादि वाणी बलिनः स्वशिष्यान विलोक्य लीलावसरेऽवलिप्तान् ॥
१०.३७ ॥

नियुद्धसिद्ध्यै युगपद्धि वीरम मन्या भवंतोऽभिपतंतु मां द्राक ।
समस्तशक्तिं न युनक्ति यः स्वां अत्रास्मदाज्ञां स निराकरोति ॥
१०.३८ ॥

ईतीरयन् पंचदशैष यून्ः प्राप्तान् प्रयुद्धान् युगपन्निपात्य ।
उत्थीयतां यस्य समर्थता स्याद् ईति भ्रुवाणः शनकैर्बहास ॥ १०.३९ ॥
॥

सौमेरवं गौरवमावहंति तवांगमंगांगुलयश्च नोऽंगे ।
पुरा विनश्याम षतो द्यालो स्वामिन विमुंचेत्यवदंस्तदा ते ॥ १०.४० ॥

तेनाथ मुक्तैरतिविस्मयस्तैः अवाप्यनालोच्य हि तत्स्वऱपम ।
यद्धूविनृंभेण सशंभुशकं ळगत समस्तं नियतं निकामम ॥ १०.४१ ॥

सदाक्ष्यमाक्षिप्तसमस्तपक्षको यतिः प्रभुं कोऽप्यमरावतीपदः ।
विगीषया ज्ञानसहायकर्मणः प्रसाध्यतां साधनतेत्युदाहरत ॥ १०.४२ ॥

संसाधितार्थे भगवत्ययुक्तिवित
पप्रच्छ स ज्ञानपदार्थमुग्रधीः ।
ज्ञातः स ते ज्ञान्यसि चेन्न चेन्न स
प्रश्नो घटेतेति निराकृतैष तम ॥ १०.४३ ॥

वितततमतमोऽंतं साधयंत्या नितान्तं
सदसिसदसि रेवे व्याप्यया व्यासशिष्यः ।
सकलसमयिहस्तांभोऽबंघामिनंदी
शरदिशरदि चंद्रशंद्रिकासंपदेव ॥ १०.४४ ॥

ऴननं समयेसमये ळगतः प्रथिते समये समयेदमिते ।
सनिरासमयेऽसमये स्थितियुक्त स्ववत्मासमयेऽसमयेष्टधिया ॥ १०.४५
॥

वर्तस्वाध्यधि सर्वं दीव्येदं सोऽनिशं स्वतंत्रो विष्णुः
उज्ज्वलस्य दृष्टानां संस्फुरु साधून गुणाम्बिपूर्णाऽप्यगुणः ॥ १०.४५ ॥

असमोत्तमो मतोऽसौ श्रियःपतिर्विश्वतो विभिन्नात्मा ।
परमान प्रकाममर्थान प्रकाशयामास सेत्यादीन ॥ १०.४७ ॥

समानया याऽनमाऽऽस मायया ततयाऽयमा ।
नयासना नाऽस या न यातनाऽललनाऽतया ॥ १०.४८ ॥

प्राङ्गो राङ्गां त्रिदिवपदवीं कौरवं क्षेत्रमाप्तः
सस्माराथ स्वविद्वतिपतद्धस्तियुद्धोत्सवानाम ।
सत्यात्माद्यैरिह परिवृतो भाविमारीचदृग्भिः विस्मरैः
स्वैर्निजनृपतनूहेतिदृष्ट्याऽतितुष्टैः ॥ १०.४९ ॥

विप्रात्मेशः क्षणार्थं कृतनतिरशितिश्रीर्हृषीकेशदेशे स्पष्टं दृष्टोऽप्यदृष्टः
सपदि विहितवान विस्मयं देहभाजाम ।
स्वप्ने स्वप्रेरितान्यस्थलगनिजनरोपाहतैर्भक्ष्यभोज्यैः
प्राज्यैः प्राभोजयत स्वं गुरुमभिलगुरुं वेदयन वेदबंधुम ॥ १०.५० ॥

अवाप्तवान पुनरिषुपातमस्मरद् रमापतिं स परशुराममादरात् ।
स राजकेऽयुरुकदलीसहस्रकं तदाऽऽददत्त्यवसितिदत्तमुत्तमम् ॥ १०.५१ ॥

स शंकरपदद्विजोपहतमाप्य गोवाभ्यगां
गरिष्ठकदलीलसदशशतीचतुष्टं चरन ।
पयः कलशपंचकत्रिकयुगाभिपूर्णा पपौ अदृष्टगतिरभ्यभूञ्चपनृमंडलैरुधतैः
॥ १०.५२ ॥

अयमेव गोविषयतोऽपि सदसि जनतार्थितो जवात ।
पुष्पमुत इलमहो विदधे जनसुप्तिदानुपमगानसंपदा ॥ १०.५३ ॥

धन्योऽमद्यत नाडिनामहितदृद्धाणस्समोऽजस्ययो मध्वो
ध्वस्तदुरागमोऽग्रहिमगुश्रीः काममायामिदृत ।
विष्णुं विश्वजयप्रदं स हि नमन सेव्यं सुसौभ्यं मुदा
दाक्ष्याच्छ्रीधरमामयादिविरही योगी सुहृत सर्वदा ॥ १०.५४ ॥

धृति भुवनविभूषणस्य भूयां स्यविगणितानि कृतांतराणि हंत ।
श्रवणमननकीर्तनैरभीष्टं प्रतिददतीत्यमराः प्रकीर्तयन्ति ॥ १०.५५ ॥

धृति विविधगोधारावारैर्विशारदवारिदो
हरिपदरतो विधाविद्युत्प्रदीपितदिङ्गुभः ।
भवभयमहाघर्मोत्तप्तं सदंघ्रिपमंडलं
सङ्गलसुमनः सांद्रानंदं व्यधादविपल्लवम ॥ १०.५६ ॥

॥ धृति श्रीमत्कविकुलतिलक त्रिविक्रमपंडिताचार्यसुत
श्रीनारायणपंडिताचार्यविरचिते श्रीमध्वविजये

आनंदांकिते दशमः सर्गः ॥

www.yousigma.com